

ikke berøres deraf. Naar det gaar saa vidt, som det er meddeelt mig, at man sender Agenter ud paa Cykle eller andre Befordringsmidler, medtagende Prøver af Klædevarer, som de vise de forskellige ikke handelsberettigede Mennesker, de komme til, medens de samtidig tage Maal af Tøjet efter disse Prøver, saa synes jeg, man er kommen saa langt ned, at man ikke kan taale at komme længere ned. Enhver af Tingets ærede Medlemmer ved, at saavel Handel som Industri i Forvejen maa arbejde under et temmelig haardt Tryk; jeg synes derfor, at der maa arbejdes hen til, at denne ulovlige Omløben med Varer til ikke handelsberettigede Samfundsborgere saa vidt muligt stoppes. Det er den Henstilling, jeg retter til den højtærede Minister, og jeg haaber, at han efter Samraad med sine Kolleger vil gøre, hvad der kan gøres for at gøre denne Ulempe saa lille som mulig for Handel og Industri.

Medens jeg har Ordet, vil jeg gerne henvende et Par Bemærkninger til den højtærede Trafikminister. Naar den højtærede Trafikminister forleden Dag udtalte, at jeg havde stillet Krav om forskellige Ting, beror det paa en Misforstaaelse, idet jeg paa ingen Maade har stillet Krav, men kun gjort Henstilling til den højtærede Minister om at søge med de forhaanden-værende Beløb at faa vort Banelegeme gjort saa godt som muligt, for at det fremtidig kan komme til at virke — lad mig sige besparende for Statsdriften i sin Helhed. Naar den højtærede Trafikminister med Hensyn til min Forespørgsel vedrørende Telegrafvæsenet udtalte, at det var en Nødvendighed at anvende den Form, som Loven paabyder, skal jeg dertil sige, at alt det vidste jeg i Forvejen; hvad jeg ønskede var kun, at der maatte blive gjort Skridt til at faa det forandret, thi naar man paa Statstelegrafstationen befordrer Telegrammer til selve Byen og $\frac{1}{4}$ Mil udenfor Byen, saa maa man komme dertil, at man kan faa sendt Telegrammer længere ud i Landet fra samme By. Jeg skal ikke have noget imod, at der kræves en ekstra Afgift i Forhold til Afstanden, men jeg mener, at man ikke vil forøge Bekostningen for Telegrafstationen synderligt, fordi man, naar man vil sende et Telegram til et Sted paa Landet, som ligger længere borte end $\frac{1}{4}$ Mil, ingen Sinde, hvis det er nødvendigt at sende Telegrammet af Sted, vil sky det ubetydelige Offer at telefonere til den nærmeste Naboby og bede en Ven eller Bekendt at

sende Telegrammet derfra. Det er et ganske rimeligt og fornuftigt Krav, som efter mit Skøn ikke paa nogen Maade vil forvolde Telegrafvæsenet Udgift.

Naar den højtærede Minister ikke svarede paa adskillige Forespørgsler fra min Side vedrørende Togplanen for Slagelse—Næstved-Banen og med Hensyn til Svendstrup Holdeplads, haaber jeg, det er, fordi disse smaa Krav, som intet koste, have vundet Øre hos den højtærede Minister, saaledes at han af den Grund ikke har svaret paa mine Henvendelser.

Markvorsen: I Lov af 30. April d. A. angaaende Oprettelse af Husmandsbrug siges i § 1, at der i hvert Amt skal nedsættes en Kommission, men der føjes til i samme Paragraf, at Landbrugsministeren bemyndiges til, hvor Omstændighederne tale derfor, i en Amdsraads-kreds at nedsætte flere Kommissioner. Ifølge denne sidste Bestemmelse indsendte Sogneraadforeningen for Mors og Morsø Landboforening for 3—4 Maanedere siden et Andragende til den daværende Landbrugsminister. Efter den Samtale, jeg i den Anledning havde med Landbrugsministeren, fik jeg den Opfattelse, at han vilde udsætte Overvejelsen af dette Andragende, indtil det kom til at ligge for, at Valg af disse Kommissioner skulde finde Sted. Men da nu, saa vidt mig bekendt, den sidste Amtskommissions-Formand er død, vil jeg meget henstille til den højtærede Landbrugsminister, inden denne Post besættes, at tage Andragendet frem til Overvejelse, det er muligt, at det kunde have nogen Indflydelse med Hensyn til Besættelsen af denne Post. Naar disse to Foreninger paa Morsø-Beboernes Vegne have indsendt dette Andragende, er Grunden den, at vi derovre mene, at det under Hensyn til Morsøs og Thys særlige Beliggenhed og den daarlige Forbindelse, der er mellem de to Landsdele, vilde være heldigt, om hver Landsdel havde sin særlige Kommission. Det er vanskeligt at være stedkendt baade i Thy og paa Mors, og jeg har for mit eget personlige Vedkommende Følelsen af, at den hidtil-værende Kommission knap nok har været den Opgave voksen at skaffe passende Jord til Landarbejdere. Der er efter min Mening tilvejebragt adskillige Jordlodder med alt for daarlig Jord. Jeg kunde nævne adskillige Lodder, som ere saa daarlige, at jeg virkelig synes, det er en Skam, at nogen Mand skal dyrke dem. Jeg undskylder imidlertid Kommissionen med, at